

Duizelige duikelaar ook brekebeen?

Het is al langer bekend dat duizeligheid samenhangt met een hoger valrisico. Onderzoekers in Duitsland en Canada vroegen zich af of de klacht duizeligheid ook samenhangt met een – letterlijk – hardere eindmaat, namelijk meer botbreuken.

De onderzoekers maakten gebruik van een gekoppelde database met onderzoeksgegevens over de bevolking in de provincie Québec (Canada). In een retrospectief cohortonderzoek vergeleken ze de gegevens van 2.442 duizelige patiënten (ICD-9 code duizeligheid of vertigineus syndroom) vanaf het eerste contact vanwege duizeligheid met een controlegroep van 16.125 personen. De uitkomstmaat ‘iedere willekeurige botbreuk’ werd, op basis van lokalisatie, onderverdeeld naar osteoporotische en niet-osteoporotische botbreuken. Om vertekening tegen te gaan, selecteerden de onderzoekers alleen duizelige patiënten die het afgelopen jaar geen medicatie hadden gebruikt.

Na correctie voor factoren die de kans op botbreuken zouden kunnen beïnvloeden, bleek duizeligheid het risico op een niet-osteoporotische botbreuk iets te verhogen (hazardratio 1,31, 95%-BI 1,05-1,64). De krachtigste voorspeller

Help, mijn kind eet niet!

Ouders van kinderen met een eetstoornis maakten een handleiding voor lotgenoten. Wanneer u te maken krijgt met ouders die vermoeden dat hun kind een eetstoornis heeft, kunt u naar deze handleiding verwijzen. Kinderen met eetstoornissen zullen zelden uit zichzelf naar de huisarts gaan, maar wanneer u een eetstoornis vermoedt, is deze handleiding wellicht een start.

van een botbreuk na een eerste contact vanwege duizeligheid was echter een eerdere botbreuk in het voorafgaande jaar; dit gold zowel voor osteoporotische als niet-osteoporotische botbreuken (hazardratio respectievelijk 3,91 (95%-BI 2,31-6,63) en 2,41 (95%-BI 1,81-3,22)). Vrouwen hadden minder risico op een niet-osteoporotische botbreuk, en meer op een osteoporotische botbreuk.

In de conclusie breken de auteurs een lans om – naast aandacht voor de oudere, vrouwelijke patiënt met een verhoogd risico op een osteoporotische botbreuk – ook aandacht te besteden aan de preventie van niet-osteoporotische botbreuken bij duizelige mannen. Ondanks het feit dat er bij dit onderzoek wel wat kanttekeningen te plaatsen zijn (retrospectief onderzoek; enkele relevante determinanten ontbreken; geselecteerde ‘te gezonde’ duizelige populatie), is de kernboodschap uiteraard relevant: vergeet bij de anamnese nooit de gevolgen van de klacht, zeker als het vallen bij duizeligheid betreft. ■

Otto Maarsingh

Kruschinski C, et al. Fracture risk of patients suffering from dizziness: A retrospective cohort study. Eur J Gen Pract 2010;16:229-235.

Vroegtijdige signalering is bij eetproblemen immers van groot belang. De brochure bevat een praktische vragenlijst waarmee ouders kunnen nagaan of er écht sprake is van een eetstoornis en om welke stoornis het gaat. Daarnaast komt de rol van de ouders, de hulpverlener en niet te vergeten het kind zelf uitgebreid aan bod. ■

Susan Umans

Conijn B, et al. Handleiding eetstoornissen voor ouders. Den Haag: Buro Puur, 2011. www.buro-puur.nl.

Foto: Shutterstock/Milos Luzanin

